

Reisverslag december '03

“Op U verlaat zich de arme, U bent geweest een Helper van de wees.” Psalm 10:14b

“Looft de HEERE, want de HEERE is goed, psalmzingt Zijn Naam, want Hij is liefelijk, Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël tot Zijn eigendom.” Psalm 135:3 en 4

We hadden nog zoveel kleding, speelgoed en dekens liggen, nadat we in november naar Oekraïne geweest waren, dat we eigenlijk nog een keer moesten gaan voor de ‘echte’ winter in zou treden. Het is er van gekomen en dat nog wel met twee busjes. Cor Stolk en Ruben Bikker uit Dordrecht boden aan, nog net op tijd voor visa e.d., mee te gaan met het busje van Cor. Dat was voor ons een complete verrassing. We hebben twee busjes helemaal kunnen vullen, vooral dankzij de Stichting Nachamoe, nachamoe ami (Troost, troost Mijn volk). Wel 75% van alle spullen, die we nu wegbrachten, was via hen gekregen.

Het is een kort vijfdaags bezoek geworden. Deze keer reden we via Oostenrijk, Hongarije naar Uzgorod. Deze stad in het uiterste westen van Oekraïne en onder de Karpaten, is de plaats waar de ouders van Ira, ons contactpersoon, wonen. Van hieruit hebben we de spullen gedistribueerd. We hadden een voorspoedige reis. De grensovergang van Hongarije naar Oekraïne kostte ons echter wel 10 uur; Dit kwam enerzijds door de Kerstdrukke, anderzijds door het in orde brengen van papieren. Bij deze grensovergang bleken n.l. andere regels te gelden. Eerst werd gezegd, dat we moesten wachten tot de volgende dag, daarna dat we alles moesten uitladen en dat we een groot bedrag moesten betalen. Uiteindelijk zijn de busjes niet één keer open geweest, kwamen de douaniers ons helpen en mochten we overal vóórgaan en hoefden we niets te betalen. Praise the Lord!

zeep en washand, tandenborstel met tandpasta ed. en een autotoetje of ander speeltje. Ook hadden we zoveel knuffels bij ons dat ze er allemaal één konden uitzoeken. Ook bij de acht zieke kinderen brachten we dit.

De kinderen en het personeel verrasten ons met een opvoering van declamatie en dansjes op muziek door de kinderen.

Weeshuis in Vinogradova

Ongeveer op twee uur afstand van Uzgorod ligt een weeshuis in de plaats Vinogradova voor kinderen vanaf 3 jaar tot ongeveer 10 jaar. Ira kent de directrice Hanna heel goed, doordat ze vroeger het Joodse meisje Lida in dit weeshuis bezocht. Zij weet ook dat zij helemaal van niemand hulp ontvangen. We waren zo blij dat we de 145 kinderen blij konden maken. In ieder geval met alle kleding en speelgoed, maar vooral ook met de 145 pakketjes die waren gemaakt door bovengenoemde stichting, met daarin schrijfmateriaal,

Joodse gezinnen in Vinogradova

Samen met Galja, een Joodse vrouw van een Joodse hulporganisatie, zouden we naar een arm Joodse gezin gaan om kleding ed., af te leveren. Toen zij zag hoeveel spullen we bij ons hadden, zei ze: “Ik weet hier in Vinogradova zoveel arme Joodse gezinnen. Kunnen we daar niet ook naar toe gaan?” Hoewel we maar heel weinig tijd hadden, omdat we om 18.00 uur afgesproken hadden in Uzgorod met 10 Joodse families, hebben we ons best gedaan toch aan deze vraag te voldoen. We zijn bij vier Joodse gezinnen geweest en daar hebben we zoveel mogelijk afgegeven wat zij konden gebruiken. Het eerste gezin had twee meisjes en een

iedereen: schoenen, jassen, truien en vesten. In het laatste gezin gaven we ook babykleding voor de acht maanden oude baby. Er was ook een oma in dit gezin. Zij lag ziek op bed.

Joodse gezinnen in Uzgorod

We moesten flink doorrijden om nog een beetje op tijd te zijn in Uzgorod om aan de Joodse gezinnen daar hulp te geven. Toen we daar aankwamen waren een paar gezinnen met jonge kinderen al vertrokken. We vonden dat heel jammer, maar naar later bleek was het maar beter zo. De kleine ruimte was nu al meer dan bezet. We hebben voor hen zakken met kleding ed. achter gelaten. Zodat zij op een later tijdstip op hun gemak kunnen uitzoeken wat zij gebruiken kunnen.

We konden aan deze gezinnen daar aanwezig, behalve goede kleding, schoenen en speelgoed ook de fietsjes en een driewieler geven. Eén jongentje kreeg een fietsje. Zijn vader vertelde; "Hij droomt al zijn hele leven om een fiets te mogen hebben." Ook een jongen, die door zijn oma was meegenomen, en waarvan je kon zien dat ze echt arm waren kreeg, naast natuurlijk kleding, een fietsje. Wat was hij blij.

Perezyn

De volgende morgen gingen we naar het weeshuis in Perezyn op een half uur rijden van Uzgorod. De vier Joodse kinderen in dit internaat noemt Ira altijd 'haar' kinderen, omdat zij zich min of meer verantwoordelijk voelt voor hen.

Zij probeert ze regelmatig te bezoeken en dan kleding e.d. voor hen mee te nemen. De kinderen heten: Lida Pastor (14jaar) en Marthe Hofman (15 jaar) Lyda en Vasja (11 en 13 jaar) Lechmo, broer en zus. Ira beloofde de laatste twee op te komen halen met Oud en Nieuw.

Ira vertelde dat dit weeshuis de laatste vijf jaar heel goed geholpen wordt door een Nederlandse stichting CHOE. Ze hebben zelfs een programma opgezet, zodat deze weeskinderen naar Nederland komen voor een vakantie van 3 maanden.

We waren erg verrast opeens Nederlands sprekende kinderen om ons heen te hebben. Zij hebben ons bij het uitladen van het busje geweldig geholpen.

Eerst werden de spullen naar een kamertje gebracht, waar Ira's kinderen rustig kleding en schoenen konden uitzoeken, daarna werd alles overgebracht naar een ruimte waar alles later zou worden geregistreerd en uitgedeeld.

Het afscheid was ontroerend. We hopen de kinderen nog eens te zien. Wie weet is dat wel in Nederland.

baby van een paar maanden. Ze leefden met elkaar in één kamer. Deze kamer was zowel zit- en slaapkamer als keuken. Douche en toilet waren er niet. Gelukkig hadden we voldoende kleding en ook speelgoed bij ons om hen volop te geven. Ook bij de volgende drie gezinnen zagen we schrijnende armoede. De omstandigheden waarin deze gezinnen leefden waren erbarmelijk. Onderkomens die meer geschikt zijn voor dieren worden gebruikt om te wonen, te koken en te slapen. Bij deze gezinnen gaven we spullen af voor

Babyspullen

We konden niet naar het babyweeshuis, omdat degenen die alles zouden moeten registreren met vakantie waren. Daarom lieten we de overige spullen, meest babyspullen, achter in de flat van Ira's ouders. Ira wist nog veel jonge gezinnen van haar gemeente, die hulp nodig hebben: gezinnen met jonge kinderen en soms een baby op komst.

Later mailde Ira dat ze al vele uren bezig was geweest met het uitzoeken en sorteren van de spullen. Verschillende gezinnen waren al heel blij gemaakt. Ook heeft ze veel babyspullen gegeven aan gemeente van zigeuners. De voorganger Vanya en zijn vrouw Anzhela zijn haar vrienden. Ze vertelde dat de zigeuners erg, erg arm zijn en leven in erbarmelijke omstandigheden, terwijl ze meestal veel kinderen hebben.

Aan God de dank

Na afscheid genomen te hebben op woensdagmiddag om 15.00uur vertrokken we weer richting Hongarije. Deze keer waren we in recordtijd de grens over: binnen 20 minuten. In Tata, Hongarije, hebben we nog gezamenlijk in een pension gegeten. Daar hebben we ook samen gedankt voor

de geweldige reis die we hadden. We hebben ook veel plezier gehad samen en de samenwerking verliep perfect. Wij kwamen donderdagmorgen om 11 uur in Nieuw-Lekkerland aan. Cor en Ruben een dag later in Dordrecht omdat zij nog via Tsjechië, waar Cor een vakantiehuis heeft, zijn gereisd.

We weten dat God alle dank toekomt. Hij leidde de weg. Voor Cor en Ruben was het ook een geweldige ervaring. We gingen om kleding e.d. weg te brengen. We kwamen echter rijker terug dan we gingen.

Volgende reis.

We hopen in begin mei opnieuw naar Oekraïne te gaan. We hebben dus nog even de tijd om spullen te verzamelen. Maar we zullen dan waarschijnlijk met 3 busjes gaan, dus kunnen we nogal wat gebruiken. Wilt u vast beginnen met verzamelen of maken.

Wat is in ieder geval nodig:

Voor de invaliden:

Matrassen: 60 x 120 cm

Flanellen / katoenen luiers: 90 x 120 cm.

Bedzeiltjes en kinderdekbedjes

Voor andere weeskinderen;

Goede kleding: vanaf 2 jaar tot 20 jaar

Sokken, Ondergoed, Schoenen

Speelgoed

Stichting

We hebben besloten tot het oprichten van een Stichting. Hiervoor zijn verschillende redenen. Het werk breidt zich nogal uit en ook financieel is het aantrekkelijker om een Stichting te zijn. Ook om (kosteloos) de grens over te kunnen gaan, zal het gemakkelijker zijn als we meer "officieel" werken.

Sommige mensen zijn al benaderd om mee te doen, omdat ze al enige ervaring hebben met het werk of met Oekraïne. Dat betekent niet dat zij of wij meer betrokken zullen zijn bij het werk. Iedereen die zich tot dit werk onder (Joodse) weeskinderen en arme (vooral Joodse) gezinnen voelt aangetrokken, kan zijn of haar aandeel (blijven) leveren. We willen het echt met elkaar blijven doen.

Over de voortgang van dit alles houden we jullie op de hoogte.

Hartelijk dank voor jullie aandeel in deze reis en in vertrouwen voor wat betreft de continuïteit,

De hartelijke groeten,

Cor Stolk, Ruben Bikker, Ria en Wim Verwoerd